

[Guldberg.]

vist om, at det grundlag, han tog sin stilling på, var rigtigt, og jeg tilføjede, at der var heller ikke tvivl om, at jeg følte mig overbevist om, at det var forkert. Jeg føler stadig væk, at trafikministeren nok, vel ikke helt uforståeligt, måske i kraft af sin tidligere interesse for denne sag, som har ligget lokalt og ikke i folketingets trafikudvalg — og det er jo en ærlig sag — går rundt med nogle troldsplinter. Jeg vil gerne for ikke at gå ind i en polemik give et eksempel, som ministeren ikke selv har nævnt, men som jeg godt kunne tænke mig havde haft indflydelse, også med henblik på, hvad den tidligere regering mente om den sag. Det er et ganske pudsigt lille eksempel.

Da vi i den tidligere regering havde et møde med repræsentanter for Århus amtsråd med amtsborgmesteren i spidsen, så sluttede denne forhandling med på foranledning af amtsborgmesteren, at statsministeren gav tilsagn om, at nu skulle vi i hvert tilfælde nok tage hurtig stilling til denne sag. Amtsborgmesteren bad meget om, og det er vi alle sammen enige om, at nu måtte vi have en afgørelse. Jeg tror endda, han brugte det udtryk, „så hellere et nej end få den syltet“, hvorefter statsministeren gav tilsagn om, at den skulle ikke blive syltet. Næste dag fandt vi i pressen som den store overskrift — og det var ikke pressen, der skrev forkert, det var ikke pressen, der refererede forkert, det var en korrekt gengivelse af amtsborgmesterens referat af denne udtalelse: „Hammel lufthavn vil ikke blive syltet.“

Det er en udmærket illustration af noget af det, som jeg tror har skabt den nuværende trafikminister visse vanskeligheder i bedømmelsen af denne sag. For det kunne jo udlægges som, og det er der sikkert også nogen, der har gjort lokalt, at den tidligere trafikminister eller den daværende regering egentlig var meget sympatisk overfor, at nu skulle vi også se at få den sag i orden.

Trafikministeren citerede noget fra det trafikpolitiske udvalgs beretning af 1. oktober

1969, og jeg vil gerne beskæftige mig en lille smule med det for dermed lige, nu da det er nævnt her i tinget, også at få sat på plads, hvad der egentlig foregik. Der står i denne beretning dels noget om, at der har været foretræde af en deputation fra Hammel, og så står der, at der har været drøftelser med ministeren i flere samråd om dette spørgsmål; der står selvfølgelig ikke, hvad der er sket i disse samråd. Men så står der, at udvalget har drøftet spørgsmålet om amtskommunalisering — jeg behøver ikke at læse det hele op her — og så siger man, at det er man enig med ministeren i, man siger, at sammenhængende hermed er udvalget enig i, at antallet og placeringen af lufthavne nu bør fastlægges.

Sammenhængende hermed. Det gjaldt også for den forelæggelse, ministeren kom med, at disse to ting var koblet nøje sammen. Det blev sagt udtrykkelig fra min side, og det har jeg da lov at referere, at en forudsætning for dette var, at der så blev standsning, at vi i virkeligheden havde lufthavne nok. Så gjorde jeg en undtagelse for Thisted, og dernæst sagde jeg, at jeg følte mig forpligtet — jeg har nemlig, vil jeg gerne sige til ministeren, en betydelig respekt for, hvad folketinget har vedtaget — idet der var en lov fra 1946, som gav tilsagn om placering af en statslufthavn ved Århus og Esbjerg, og tilføjede derfor, at den følte jeg mig forpligtet af i det omfang, at jeg derfor ikke ville bruge ministeren for offentlige arbejders beføjelse til tekniske godkendelser til at forhindre, at der kunne etableres en lufthavn ved Esbjerg og Hammel, men at jeg i øvrigt ikke mente, at der var noget aktuelt behov for nogen af dem.

Der er altså ikke noget under stolen. Det er nemlig efter min opfattelse den helt korrekte fremgangsmåde i denne sag, og derfor kører den også på den måde. Videre vil jeg gerne til oplysning sige, at når Esbjerg har en anden karakter og sagen også fik et andet forløb — der er altså det, at det havnede bogstavelig talt aldrig på mit bord igen — så var der den store forskel mellem